

— On anaveu a jugar a futbol?

— A la paret de cal Mut, al davant de can Pixera. Nosaltres mateixos vam fer el camp voltat de canyes. Ens anàvem a canviar al Patronat de Sant Lluís Gonzaga, al costat de can Pep del cafè, i feiem un bon equip. Me'n recordo que hi jugava en Riera, en Piarnau, en "Salu", el pare de l'Alton More, jo i d'altres que ara no recordo. Els pobles d'aquí al voltant ens els passejàvem tots.

— On era el centre de Salt? Vull dir, on es celebraven les festes populars?

— Doncs, sí. Allà on es celebraven totes les festes era aquí, a la plaça de Salt.

— Per acabar aquesta amable xerrada que hem tingut, us volem demanar que ens responeu ràpidament unes quantes preguntes. Quin plat és el vostre preferit.

— Pot i tripa

— I de beure?

— Aigua

— Les dones com us agraden? Rosses? Morenes? Castanyes?

— Una mica de tot.

— Què us agrada de la tele?

— El programa "El hombre y la tierra", d'en Rodríguez de la Fuente.

— Heu dit que us agrada el futbol. De quin equip sou?

— El que juga molt bé és el Madrid. Però el Barcelona també m'agrada.

— La muntanya o el mar?

— Muntanya

— El nom d'un ocell.

— Un "sarepito" reial. Per aquí no h'hi ha. Però n'he mort un.

— Una flor?

— Margarida.

— Un animal?

— La llúdriga.

— Un color?

— El blanc.

— Una cosa rodona o quadrada?

— Ara sí que m'has mort... Rodona, perquè es la bola del món, on voltem tots.

— Una fruita?

— Maduixa.

— Espardenyes, sabates o sandàlies?

— Espardenyes, com abans.

— Pa blanc o negre?

— Pa negre, que és el que més "sóc" menjat.

Heus ací un personatge interessant, com molts altres que hi poden haver a Salt. Esperem que no sigui el darrer. Continuarem cercant.

Sobre la família MUT

per Josep Clara

A la documentació medieval referida al poble de Salt hi surt sovint el cognom Mut. Es tracta d'una família ben arrelada a la vila, que hi tingué una preeminència i un protagonisme molt palès en els segles passats. Per precisar aquesta informació, em permeto d'aportar ací unes quantes notícies que ens en parlen per motius ben diversos.

Segons el Cartoral de Carlemany de l'Arxiu Diocesà (foli 265), Grau, vescomte de Cabrera, feu definició i absolució a favor de **Per Mut** de Salt, del domini que tenia sobre sa persona, descendència i bens, i en cobrà 100 sous barcelonins. El document és datat l'1 de gener de 1233.

El 1245 el bisbe Guillem de Cabanelles va fer testament i deixà a la Prepositura del mes de desembre tot allò que tenia en el mas **Pere Mut** de Salt ("quidquid habemus in manso Petri Mutu de Saltu"). El document pot ser llegit íntegrament a **Espanya Sagrada**, XLIV

L'any 1305, tal com varem apuntar al número 3 de LA FARGA, Berenguer Llorenç i **Pere Mut** són esmentats a la primera visita pastoral que es conserva de Salt.

El 1357, segons el registre 31 de la secció 1.ª de l'Arxiu Diocesà, l'abat de Sant Pere de Galligans i els canonges de la Seu gironina denunciaren al bibe que Raimon de Sitjar, Pere de Prat, Guillem Bayer (ciutadans de Girona) i **Pere Mut** (de la parròquia de Salt) feien un rec "in rivo Ticeris et supra rechum vocatum Comtal" i que perjudicaven el molí que hi posseïa l'Església. El bisbe Berenguer de Cruïlles els dóna 6 dies de temps perquè abandonessin l'empresa sota pena d'excomunicació.

Acabem amb una data del 1362, procedent del llibre antic dels Feus del mateix Arxiu Diocesà, on se'ns parla de **Raimon Mut**: "... Bernardus de Citgario recipit totam deciman expletorum in duabus petiis terrae Raimundi Muti".

En Pere Mut del 1233 no és el mateix que el del 1357, puix que no creiem que hagués viscut més de 100 anys. Deu ser, si de cas, un fill seu que s'anomenava com el pare. De fet, el nom de Pere sembla que fou molt apreciat per aquesta família, car un dels seus descendents darrers —el senyor Pere Coll i Guitó, que fou el qui als anys 20 cedí el solar per fer les escoles del poble també s'ho deia.